

[Pinstrup.]

dighed for at træffe en periodisk Aftale om Havnetakster, som meget vanskeligt kan ændres under Perioden. Der er ganske vist nogen Mulighed for at ændre dem, men det har vist sig at være meget besværligt for de Havne, i hvert Fald de jydsk Havne, der har ønsket at nedsætte deres Havnetakster. Ogsaa under Hensyn til det forandrede Pristal og de forandrede Prisforhold og hele den foreliggende Situation maa disse Havnebyers Opland og de Erhverv, som er knyttet til dette Opland, med Glæde hilse en Nedsættelse af Havnetaksterne. Vi har vanskeligt ved at forstaa, at det skal være saa vanskeligt at faa dem nedsat, som det har vist sig at være.

Men nu staar vi altsaa overfor en ny Periode, og hvis den højtærede Minister ikke foreslaar Loven ændret, har han jo en ret betydelig Indflydelse paa, hvordan Taksterne bliver; og det er denne Indflydelse, jeg vil opfordre den højtærede Minister til at gøre gældende, saadan at Byerne bliver temmelig frit stillet i saa Henseende, og saadan at de Byer, der vil det og kan det, faar Betingelserne for at tage Konkurrencen op ikke blot med Københavns Havn, men ogsaa med de udenlandske Havne, som jeg nævnte før. Det kan kun være i Landets Interesse, i Erhvervenes Interesse og i Byernes Interesse.

Lundberg: Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem Hr. Pinstrup, talte han om visse Byer, som ingen naturlige Betingelser havde for at opretholde deres Havne, og som et særligt Eksempel herpaa nævnte det ærede Medlem Randers. Det er nu en Gang saaledes, at der er andet, der hører til Danmark, end den Landsby, hvori det ærede Medlem Hr. Pinstrup bor. Derfor vil jeg gerne gøre ham opmærksom paa, at han er fuldkommen paa Vildspor, naar han udtalte sig, som han gjorde her, om Randers Havn.

Jeg skal ikke komme ind paa Spørgsmaalet om Taksternes Retfærdighed eller Rimeligheden af at nedsætte dem eller alle de Spørgsmaal, som hører her ind under, men jeg vil kun slaa fast, at det er en Livsbetingelse for Randers at holde sin Havn og Fjorden tilstrækkelig dyb og at sørge for, at Havnen er saa moderne, at man ikke jager de store Erhvervsvirksomheder bort fra Byen, som Byen selvfølgelig ikke kan undvære. Naar man nu ønsker at foretage denne Uddybning, saaledes at Skibene, som de er nu om Stunder, kan gaa ind i Havnen, og at foretage en Omlægning af Havneterrænet, er det, fordi det er en Nødven-

dighed for Randers By at bevare og udvikle de Virksomheder, paa hvilke Byen i ikke ringe Grad eksisterer. Jeg vil derfor gerne anmode det ærede Medlem Hr. Pinstrup om i alt Fald at holde de to Ting ude fra hinanden, Takstspørgsmaalet og Betimeligheden af at modernisere Randers Havn. Det sidste tror jeg i alt Fald, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup ikke vil magte at ændre, og jeg tror heller ikke, der kommer nogen Minister, som vilde forbyde Randers denne Uddybning og Udvidelse af sin Havn, som er, saaledes som jeg sagde, en Livsbetingelse for hele Byens Trivsel og Vækst.

Pinstrup: Jeg havde nok kaldt det ærede Medlem Hr. Lundberg frem, selv om jeg ikke havde nævnt Randers, thi der er et Ord, der siger: Naar man slaar o. s. v. Men der er det at bemærke om denne Sag, at det drejer sig ikke om den enkelte By, men om, at Havnene hører sammen. Jeg har ikke sagt, at Randers ingen Betingelser har for nogen Havn, men jeg har sagt, at den har ringere naturlig Betingelse, end visse andre Byer har; og jeg har naturligvis hverken Indflydelse paa eller Ret til at kritisere, at Randers anvender 5 Mill. Kr. til sin Havn, jeg vil blot gøre gældende, at man bør ikke fastsætte alle Havnetakster under Hensyn til, at Randers skal have forrentet de ekstra 5 Mill. Kr. Deri var Kommissionen ogsaa ganske enig. Randers bliver nok nødt til at holde nogenlunde Takster med de andre; det er Skatteyderne, som maa betale det, og det maa Randers Bys Skatteydere om.

Lundberg: Jeg skal ikke forlænge Diskussionen med det ærede Medlem Hr. Pinstrup, jeg tillægger i denne Sag ikke hans Bemærkninger større Betydning. Jeg har kun for en Ordens Skyld villet gøre de Bemærkninger, jeg før gjorde.

Kun een Ting endnu. Naar det ærede Medlem siger, at han taler paa Landbefolkningens Vegne, tror jeg, han skal tale med Landboerne langs Randers Fjord og i Randers Opland, saa vil han ganske sikkert faa noget ganske andet at høre end det, han har sagt.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fris-Skotte): Ændringsforslag Nr. 4, stillet af et Mindretal, maa jeg fraraade. Kravet om Ferie for Statsbanernes Ekstraarbejdere er gammelt, det forelaa allerede for mig i 1924. Da private Virksomheder og navnlig de førende Kommuner her i Landet paa det daværende Tidspunkt kun i ringe Grad var